

СЛАВЯНИНЪ

№ 1973

ГОДИНА IV.

Русчукъ 6 Ноемврий 1882.

БРЮЙ 35

Излизъ два пъти въ седмицата всъща:
Срѣда и Събота.
Цѣна:
За година . . . 5 ср. рубли нови.
За шесть месеци 3 ср. рубли . . .

Сичко, което се отнася до, вѣстника, подписва се направо до
Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.
Неплатени пиеса не се приематъ.
Ръкописи назадъ се не връщатъ.

За Обявления се заплаща:

За всеки редъ при пръвъ пкъ 20 стот.
За " " " вторий пкъ 10 "

УКАЗЪ

№ 725

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

Споредъ доклада на Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, и на основание пълномощията дадени Намъ отъ Свищовското Велико Народно Събрание и съгласно съ чл. 99 отъ Избирателний Законъ

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

Да се свикатъ първостепеннитѣ избиратели въ Недѣля на 21 Ноемврий 1882 година за да избержтъ гласнитѣ.

Да се свикатъ гласнитѣ въ Недѣля на 28 сжщий Ноемврий за да избержтъ представителн за Обикновенното Народно Събрание.

Исполнението на настоящий Указъ се възлага на Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ гр. Руссе на 28 Октомврий 1882 година.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Привподисалъ: Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла
Генералъ Майоръ Соболевъ.

Съ първообразното върно:

За Началникъ на Огдѣленнето Теневъ.

Отъ горния указъ, читателитѣ ни виждатъ, че сички ония Български граждани, които иматъ право да бѣджтъ избиратели, сж повикани за 21-ий того да избержтъ гласни, на които остава да избержтъ представителн за обикновенното Народно Събрание. Ще рѣче, важния день, най-сериозния часъ приближава; минутата въ която ще се рѣши съдбата и бъдущността на нашето отечество. Отъ предстоящитѣ избори, зависи, да види цѣль образованъ свѣтъ, какъ и до колко умѣе да цѣни Българския народъ положението си, до колко познава длъжноститѣ къмъ отечеството си, до колко уважава независимостта си! Нека нашитѣ избиратели дълбоко размислжтъ, върху предстоящата работа, за която се викатъ да извършжтъ, нека внимаватъ цѣлото съ гласа си, да не нанесжтъ нѣкое неизлечимо зло на отечеството си, нека неоставятъ на потомството си лоше възпоминание, нека гледатъ да останатъ съ чиста съвѣсть!

Всѣкому е извѣстно, защо се избиратъ представителн и какво ще рѣшаватъ тѣ, въ своето събрание, отъ каква висока важность въпроси сж приготвени да се прокаратъ за народенъ счетъ!

Излишно е да раскриваме тукъ сичко, каквото се е вършило и върши, каквото се е кроило и крои, сѣкий отъ насъ е билъ очевидецъ, нека самъ размислява, нека испита себѣ си, за насъ ли е онова, което става и което се мисли да стане? Нека не са лъжемъ, нека

не бѣдемъ кратковидци, нека си сами спомогнемъ, когато нѣма кой да ни спомогне.

Тукъ престава въпроса, кого да избираме, а има въпросъ: трѣбва ли да участвуваме въ изборитѣ? — Кому както съвѣстьта допусне, така нека постъпи.

Ний стоимъ на старна като испълняваме и въ този случай една отъ най-святитѣ си длъжности, които имаме, безъ да съвѣтваме нѣкого да земе участие въ предстоящитѣ избори. Сѣкий е свободенъ, както иска, така да постъпи. Не искаме и не приемаме никаква отговорность, за онова, което би се случило. Сичката отговорность, остава на ония, които участвуватъ.

Казахме че работата е важна и при условията и обстоятелствата подъ които живѣемъ, най-благоуразумно ще бѣде да стоимъ отъ далечъ и да си гледаме работата. — Нека сплитѣ на деня и на които се може да правжтъ каквото щжтъ и избори и събрание и желѣзници и фабрики и сичко. Нека тѣ отговарятъ, а не ний.

По поводъ на повдигнатия въпросъ трѣбее си народа или либералната партия въ насъ да земе участие въ предстоящитѣ избори за представители, в. „Свѣтлина“ въ 28-й си брой обнародва слѣдующето:

СЪОБЩЕНИЕ.

Мислитѣ на в. „Свѣтлина“ по предстоящитѣ избори за народното ужъ представителство се посрѣщатъ съ мислитѣ на всички просвѣтена и истинска България.

Въ повторителни събрания отъ народната либерална партия въ София, се обещди въпросътъ за бѣджцето и поведение по предстоящитѣ избори; споредъ новийтъ избирателенъ законъ. Всички присѣтветвуюци като зехж предъ видъ че съ този законъ народнитѣ права, припознати отъ конституцията и гарантирани отъ княжескийтъ Манифестъ, се тѣпчатъ по най-вѣщиющъ начинъ, се съгласихж въ слѣдующитѣ, три точки:

1-во. Да се не земе никакво участие въ подлежащитѣ избори, за да се избѣгне и всѣка отговорность за всичко, що има да послѣдва;

2-о. Да се извършатъ всички невзбраняеми отъ сжществующитѣ закони заявления противъ това немилостиво нарушение на най-сжщественитѣ и най-святитѣ народни правдини.

3-о. Всѣки единъ истински Българинъ и истински привржженникъ на българскиятъ престолъ, да счита за своя священная и патриотическа длъжность, въ дневнитѣ опасни за отечеството ни времена, да расказва по най-откритъ начинъ гдѣто трѣба и на всички на които трѣба, че пжтътъ, въ който сж вкарани и искатъ да държжтъ младата българска държавица нѣкои извѣстни личности, е пжтъ не само безисходенъ, но и гибеленъ за България.

Това се рѣши въ повторителни до-

ста многобройни събрания на народната либерална партия въ София и това рѣшение „Свѣтлина“ счита за своя длъжность, да съобщи на всички единомисленници, послѣдователи, приятели, искрени родолюбци. Стане що стане, — и събрание не народно, а правителствено ще стане, разумѣва се, но новийтъ избирателенъ законъ, — гражданската съвѣсть на истинскитѣ Българи и истинскитѣ родолюбци трѣба да остане спокойна, и съ поведението си въ дневне време тѣ не трѣба по никой начинъ да покажатъ че зематъ отговорность и съучастие въ нѣща, които тази нмъ съвѣсть отрича; тѣ трѣба да покажатъ че Българскийтъ народъ не е тѣй безчувственъ, както си го представятъ нѣкои си; да покажатъ че тѣ ако се придържатъ о правата, които нмъ се отнематъ, едно по едно, вопреки всички начала и всички най тържественни обѣщания; да покажатъ че у тѣхъ има умъ да цѣнятъ тия права, има воля да ги защитаватъ, има расѣдокъ да осѣщатъ всичкитѣ пѣсеници, които се нанасятъ тѣй незаслужено на народътъ ни една подиръ друга, — да покажатъ че, каквито избори и да ставатъ за едно не народно, а правителствено представителство, Българскийтъ народъ въ най-просвѣтенитѣ си и най-чиститѣ си части, не е наклоненъ да земе пожъ и да убие самъ себе си.

Това, което либералната партия е рѣшила въ София, ние сме честити да явимъ на многобройнитѣ си читатели, че е тоже мнѣнието на всички просвѣтени, здравомисляци, истинно и искрено родолюбиви Български елементи.

Нека тъмнината се вълнува и върлува; длъжность на свѣтлината въ дневне време е да стои по горѣ отъ всички мрачни и гжсти облаци, които се влятъ надъ злополучното ни отечество; тя ще въстържествува единъ день, ще свѣтне блестяво и ще распрѣсне и расиплѣе всички тъмни и мрачни облаци за слава и честь на Българскийтъ престолъ и за благоцаетнето на България

„НИЧТОЖЕ БИВАЕТЪ ВО УМЕ. АЩЕ НЕБУДЕТЪ ПРЕЖДЕ ВЪ ЧУВСТВЕ.“

Считамъ за длъжность повторително да обява на почитаемата публика противоречивитѣ, горчиви и отвратителни, протестански разкази, които сѣятъ мѣжду нашия народъ. Тѣзи господа като не викани гости трѣгнах мѣжду нашия народъ: като намерили село безъ кучета трѣгнах безъ тояги, нарамилн по една торба или чанта, като просяци, напълнили книги лъжливи, каквито да водатъ челоуѣка къмъ тѣхното заблуждение; ерепчатъ ги священници, учители разгѣдватъ нмъ книгитѣ и ги питатъ отъ гдѣ сж? а тѣ отговарятъ: ний сме проповѣдници, дошли сме отъ Америка да ни проповѣдаме Библията, защото чухме, че сте имали голѣма нужда отъ проповѣдници: като болнави за доктори. За това

се трудимъ да поемъ семето на словото Божие и да обърнемъ този народъ отъ заблуденіе въ Евангелистически. Това говорятъ самитъ като обхождатъ съ меншени торби по градове и села изъ България и нищо имъ неперни свободно си ходятъ, като вълци на овци въ магливо време. Никой отъ ученитъ не принасятъ на тия неканени гости, или да ги отлъчине отъ страната да не съвятъ павели мѣжду чистата инеица. Господа свещеници церковни учители! Какви сте ви пастри съ студени каменни сърца, стоите така като бездушни пестукани, гледайте съ смръщени очи като ви се изгубватъ овцѣтъ отъ кошарата всѣкой денъ. Гледайте ги послѣ, че овцѣтъ ваши оставили своя пастиръ и са присѣдиняватъ при други, на които отъ гласа неразбиратъ. О! Духовни наши пастри, на кого са надѣвате и облягате, на кого оставяте да зацѣпвава религията и свещеницѣтѣ ни обряди, които ежедневно хулятъ Американски миссионери, като говорятъ за св. причастие че не било тѣло и кръвъ Христова, кръстятъ Христовъ билъ бѣселница, затова не е нужно да му се покланяме; тѣй ежцо и за св. икони, като отдаваме честь на образѣтъ, който е писанъ на тѣхъ, казватъ, че сме биле идолопоклонници. Немами нужда отъ Американски миссионери. Съжелявамъ ви братия които сте ся полѣгали или по вѣра слаби или отъ незнание, да сте ся прѣдали въ протестантизма! Колко е горко за васъ Братия, като тѣй немилостиво сте оставили своята вѣра, безъ да знаете зашто и за каква бѣдѣщностъ ще получите; и си въобразете какъ еж се клеи вашитѣ въсприемници когато са ви въсприели отъ св. купель. Какъ смѣете да нарушите едно отъ таинствата церковни и то не друго, а св. кръщение, за което казва Исусъ Христосъ, че който не са роди отъ духъ и вода не ще да влезе въ царство небесное. Покайте са и Богъ ще ви прости; дойдете си на първата св. вѣра и ще бѣдите синове и наследници на царството Божие. „Обратитесь и живи будите“ Оставете заблудения пакъ, който сте уловили; защото ще погубите не само вашитѣ души; но и на ония на които ви проповѣдвате съ цѣль и тѣ да вѣзватъ при васъ. Станете гонители на протестантизма, като апостола Павла, когато чу Божия гласъ, той ако и да бѣше толкова ревностенъ гонитель на християнѣтъ, то пакъ изведиждъ са обърна и каза тукъ съмъ Господи. О! слѣши ви проповѣдници кого водите въ погубельта? Кого убеждавате да ви послѣдва и то не другадѣ, а въ свободна България. Не тако нечестивии не тако, но яко прахъ егоже возметася вътрѣ отъ лица земни. Покайте са ви невинни млади, излѣгани сте отъ лукавитѣ миссионери, отъ привезитѣ имъ свещеници-господни Жюнеъ Американъ, и господниъ Юрданъ Икономовъ Еленченина; който до толкова узналъ истинната на протестантизма, оставилъ своята прекрасна вѣра и станалъ гонитель на църквата и нейнитѣ обряди. Новъ миссионеринъ въ какво е убеденъ и той не знаи. Заблуденъ веднага о! чловѣче, посветиса като блудни синъ и го послѣдуи, ако ли не . . . О! . . . ви гонители на православието! О! Ви погубители души християнскихъ. О! окаяни прелестници. Какъ не са бонте отъ Божия гнѣвъ; гдѣто хулиге православната наша вѣра приета отъ Апостолитѣ и тѣхнитѣ приемници, като говорите въ **словото си**, когато ся причащаваше съ

просто вино и думате на своите хора така: Слушайте приятел!.. това е грѣвѣта на нашего Господа Исуса Христа; но да не мисли е че това е същата кръвъ Христова, както мисли источната Православна църква и нейнитѣ свещеници. О! слѣши водителъ, какъ можешъ да хулишъ това причастие, отъ което си билъ причастенъ и ти? Какъ смѣете да ся подигравате съ св. кръщение; зашто Символа на вѣрата гласи така да потонявате въ Дунава по срѣдъ младия възрастнитѣ Българи и вторично да ги кръщавате. Слѣши водители оставете ся отъ да обхождате градовете ни и елата съ вашитѣ фалшиви книги; които и даромъ раздавате на проститѣ селяни само и само да постигнете цѣльта си. Защото гонители на вашата ересъ отъ денъ на денъ са умножаватъ, май ми са струва че ще ва убие Библията която притѣлкувате.

Горил Орѣховица.

Н. Пенчовъ.

КОИ СЪ ИСТИНСКИТѢ РОДОЛЮБИ?

Мнозина има, били тѣ учени или не, които се прѣдставяватъ прѣдъ свѣтъ, като кой знае колко еж родолюбци, прѣпоръчватъ се прѣдъ кого ли не, само и само да имъ се имего слави съ тая магесна и очерователна дума, та съ това тѣ да можатъ да добиятъ голѣма честь и похвала прѣдъ хората. Не е зѣлъ, мислѣжъ, ако се завземемъ да испитаме колкото е възможно по безпристрастно всѣкитѣ въобще родолюбци и да видиме именно кои еж истинскитѣ родолюбци, а кои еж лажливитѣ или лицемеритѣ.

Спорѣдъ зададеното ми питанне, тукъ се прѣдставяватъ два вида по характеръ родолюбци. Ний ще се потрудимъ да характеризаме и двата вида така и съ таква чѣрти, каквито ний сами сме нагледно испитали и опознали. Както свѣтъ е съставенъ отъ добри и лоши хора, така ежцо можемъ да кажемъ че, като и тѣзи, които се прѣдставяватъ на свѣтъ за родолюбци, еж отъ свѣтъ, има и отъ тѣхъ едни добри а други лоши.

Може нѣкой да не сподѣли нашето мнѣние така, както ний го сега прѣдставяваме и може да каже че не може да бѣде лопиятъ чловѣкъ и родолюбивъ, нито пакъ заслужа да носи това име; само добриятъ чловѣкъ може да бѣде родолюбецъ и заслужа да носи името родолюбецъ. Това е така само по теория, а на практика излази съвсемъ противното. Да видимъ.

Ний наричаме родолюбецъ този чловѣкъ, който има добри желанни и намерения за своето отечество и трудъ се, спорѣдъ умственитѣ си или материални и правевеннитѣ си сили, да му помага отъ еѣка страна. Тука нѣма никакво исклучение. Може да бѣде и еѣкой членъ на едно, било общество или отечество, родолюбецъ, та билъ той богатъ или сиромашъ, ученъ или неученъ. Сега родолюбца може да испитаме своитѣ родлюбиви намѣрения и желанни на своето отечество подъ разни пачини и обстоятелства; но, разумѣва се, начинитѣ трѣбва да бѣждатъ добри, а не лоши.

Казахме че еѣкой члѣнитѣ на едно общество или отечество може да бѣде родолюбецъ; но има оюбени чловѣци, които естествено имать наклонность исклучително да ся трудатъ за народа си, за неговото просвѣщение и образование, за неговата политическа самосто-

ятелность и свобода, па даже жертвуватъ всѣкого си време и спокойствие каето и живота си единствено пакъ за него. Такива чловѣци, народа, или по-отбранната масса отъ народа, ги нарича родолюбци.

Главното нѣщо, което трѣбва да привлече вниманието ни относително дѣятелностьта на единъ мнимъ родолюбецъ е, когато хвърлимъ погледѣтъ си направо на частнитѣ характеръ на този родолюбецъ и испитаме, като какъвъ е и съ каква отхрана е: да не е по характеръ такъвъ, цото да удобрява повече себе си, било по мнѣние или убѣждение за каквото и да е едно нѣщо, па съ това той да глѣда просто, чрѣвъ лицемѣрие, токо да убѣждава и събира за свои единомисленници чловѣци, които нему прилѣгатъ и да извършватъ това или онова обществено дѣло, пакъ ужъ за полза на ежцото общество, а то да излѣзе иначе! Пѣма ли такива мними родолюбци по нашето отечество?

Да ся опознае добръ кой е истинниятъ родолюбецъ, не ся изиска много затруднение; той се познава исклучително по своитѣ члѣнитѣ характеръ и стремления; въ него не ще чловѣкъ да ослѣти поне малка чѣртица отъ лицемѣрие, подлизничество: едно да казва а друго да работи; това, което ще направи за нѣкое обществено добро, той най първо ще го изяви прѣдъ еѣкого и понека мнѣние отъ еѣкого, който е поставенъ за ежцата цѣль; той ще ся помъчи, ако, отъ не доброто разбираше на нѣкои, поерѣцие ежчка за извършването на това и онова общеполѣзно дѣло, да докаже съ най убѣдителни доказателства че ще бѣде добро, ако се послуша и испѣлни. Това е така. Ний въ идущата си статия ще се повърнемъ пакъ на ежцото питанне и ще ся потрудимъ съ явни фактове да извимъ и много примѣри за фалшивитѣ намѣрения на подобни лицемерни родолюбци, това което ще служи и за знание комутото трѣбва.

Г. Д. Искреновъ.

ДОПИСКИ.

Г. ОРѢХОВИЦА, 30 Октомври 1882 год.

Произволите тука станаха тѣй обикновени, цото на тѣхъ се глѣда вече като на основенъ законъ.

За да потвърди това, азъ нѣма да ви разказвамъ за башибозукитѣ на Л. Хаджева, бившии ни околийски началникъ, който вече е наумилъ да залови стария си арнаутски запякъ, но за друго едно чудо, извършено отъ мирония ни еждия, г-на Момчилова родомъ отъ Елена.

На 12. тѣкущ. мѣсѣцъ нашия узурпаторъ и кметъ Таинасъ „Брадата“, написатъ и пратилъ на мирония ни еждия едно писмо, въ видѣ на заявление, съ което му заявява, че свидѣтелството на К. Гржицарова за ходатайстванне по чужди дѣла предъ еждиящата, издадено отъ предшшии ежсавъ на общината ни, било незаконно, и като такава, моли еждията да го уищржи и за въ бѣдуше да не приема Гржицарова въ еждиящето си въ качество на защитникъ.

Послѣствие на това писмо нашия мироний еждия, като еѣко добръше еждество, въ испитано между главните Еленски хадже и дѣбеле, не забугува време, а залава са за работа, която е ежсѣвъ ежъкъ изъ неговитѣ кадийски кръгзорѣ. На 21-й того той, безъ да призове Гржицарова въ еждиящето, въ негово отелствие и независимо отъ нѣкой законъ, присвова си прерогативъ на законодателно тѣло и му оти гражданското право съ опредѣление бѣлъзано подъ № 280., разумѣва са безъ да е послѣдувало нѣкой обвинителна за Гржицарова присѣда.

Това е, господа, не вече произволъ, а чудо девето, зашто Чл. 98. отъ Вр. Сѣд. прав., чл. чл. 57, 60, 73. отъ Конституцията, чл. 1. забѣлжъ а) отъ углав. миров. еждопривз. останаха не подъ миндера, а подъ Еленския губерна на еждията.

Итакме го: Защо са мѣсеи тамъ, дѣто не ти е работа, и какъ тѣй, на основание на кой законъ ти са осмѣли та запрѣти на единъ члѣстепъ гражданинъ да ходатайствува предъ еждиящата, което е се едно да запрѣтишъ частната търговия, на единъ гражданинъ. — А бе, холамъ, азъ му думахъ на кмета да си оттеглѣ писмото, но като не ма послѣдуна . . . , отговори г-му, като не успѣ да донесара думата си.

Отъ той неговъ отговоръ ясно са вижда, че той самъ е разбралъ че исканието на кмета е незаконно, но като не рачи да си оттегли писмото . . . ! — Ежъ, г-не еждия,

Най-свѣтнѣ имаме честта да чуемъ отъ „Български гласъ“ и за либералско разбойничество! Свѣдѣ сичкитѣ епитети, които този чорбаджийски органъ, заклетъ врагъ на Българската свобода, прикачи на либералитѣ, като: нихилисти, чапкѣни, и др. и др. днесъ ги нарича и разбойници, защото се намѣрили нѣкои безъ въспитание лица, които причинили нѣкои пакости и извършили нѣколко злодѣяния. Неуже ли либералитѣ ще научатъ нѣкого да прави разбойничество? кой ще послуша подобенъ съвѣтъ, да отиде да прави разбойничество, за хатѣра на либералитѣ? Каква низостъ, каква подлостъ! Либералско разбойничество! Това ли е сръдството да се очерни имѣто на една партия, която се бори по най-законенъ редъ за народнитѣ правдини, за права свобода? Далечъ и много далечъ отидохъ нашитѣ организатори! Дезорганизираната страна ъж обрѣнахъ и на разбойнически вертепъ! Срамъ за тѣхъ!

Брой 147-ий отъ Сръбския вѣстникъ „Самоуправа,“ билъ задържанъ нѣколко дни на пощата въ Бѣградъ и послѣ испратенъ! — Както се вижда, работитѣ въ Сърбия, почнахъ да надминувагъ нашитѣ и тамъ владѣе същия режимъ. Славяни на ли сме, трѣбва въ спѣхъ да сме равни, зацо да сж тѣ по-добрѣ отъ насъ!

Изъ Търново получихме една обширна дописка, която мѣжду другото, се исказва и една сръдечна благодарностъ къмъ Г-на Соболева Министра на Вжтрѣшнитѣ дѣла, за гдѣто е одобрилъ и позволилъ „сжръ пазаръ“ да става въ Търново.

Въ Русчукъ скоро щѣ почне да се издава едно ново научно списание, подъ название „Народенъ учителъ“ отъ едно особенно дружество.

Въ града ни прѣди двѣ години се построи въ махалата „Гердапъ,“ едно ново училище отъ тухли съ нѣколко стаи. За жалъ обаче това училище и до днесъ стои още незамазано отъ вѣнъ съ варъ както трѣбва! Тухлитѣ като открити, се струпали съ множество прахъ и стаятѣ въ които се учятъ дѣцата, приличатъ на стародревни пещери. Разказватъ, че това училище не са измазало нито се посѣщавало отъ когото трѣбва, защото Гердапчанете биле либерали! Така или инѣкъ отъ това училище или по-добрѣ отъ неговата чистота се наразилъ единъ отъ учителитѣ, който самъ е палилъ собитѣ двѣ три зими и днесъ е на смъртния си одъръ! — Ето зацо не са позволи, да се избере ново училищно настоятелство, за да не би да се измаже Гердапското училище и да се похарчатъ 5 гроша за 20 оки варъ!

Не уже ли нѣма на Гердапа единъ патриотъ мжжъ, който да пожертвува 50 или 100 гроша за измазването на това училище? Ние знаемъ, че тамъ има заможни хора, като Г. Стефанъ II. Гердапски и др. които могатъ да направятъ подобно благодѣяние. Какъ тържатъ да глѣдатъ махленекото си училище така неизмазано, това ни очудва! Дано поне сега са подканитъ и извършатъ потребното, да не очакватъ отъ патрапеното настоятелство да имъ измаже училището.

Споредъ „Български гласъ,“ въ насъ либерали нѣмало, сичкитѣ биле желиберали! Ами консерватори има ли

и какви сж тѣ, това чорбаджийския органъ не ни открива. Ако нѣмаше въ насъ истински либерали, които отъ бой по голо тѣло и днесъ лѣжатъ на постелкитѣ си, зацо са тѣ прислѣдватъ, гонятъ и бижатъ? Като лѣжовни трѣбваше ли да се бижатъ до смъртъ? . . . Трѣбваше ли да се говори върху тѣхъ? Вижда се че се има нѣщо, което гризе консерваторитѣ и не имъ дава мира. Има ли въ България либерали и какви сж тѣ, това го знае цѣлъ свѣтъ, а ако нашитѣ жорифен мислятъ, че може да има на свѣта по-голъми лѣжци отъ тѣхъ, то тѣ нека попитатъ общото мнѣние и то ще имъ каже.

ПОЗИВЪ
ЗА ПРЕДПЛАТА
на
ЧИСТО-НАУЧНОТО СПИСАНИЕ
„НАРОДЕНЪ УЧИТЕЛЪ“

Честити са считаме да извѣстимъ на почитаемата публика, че по позволение на Г-на Министра на Вжтрѣшнитѣ Работи, подъ № 8025 отъ 22 Октомврий, отъ началото на наступащата 1883 година, въ градъ ни ще започне да се извава едно чисто научно списание подъ име „Народенъ учителъ“ който ще се води по слѣдующата программа:

I. Народна економия: Като: Търговия, рждѣлие, Земледѣлие, Скотоводство, Винарство, дубарство, Рибарство и пр.

II. Природознание: (Тоя отдѣлъ ще се занимава съ по-полѣзнитѣ откъсаци отъ всѣкави природни науки).

III. Литература: Повѣсти, Народни пѣсни, Стихотворения и пр.

IV. Всѣкаво: Отъ новинитѣ по научната частъ. „Народенъ учителъ“, когато ще глѣдаме да направимъ достъпенъ за всѣки едѣ отъ нашето общество, ще излиза ведѣжъ въ мѣсца на 32 страници и съ голѣмина отъ: 25 сантим. дължина и 20—ширина. Цѣната му за година опредѣляме 7 лѣва златни въ предплата. А за по лѣното исплащане на не състоятелнитѣ, ний я раздѣляме на два срока, а именно: веднага при подписването, ще са внасятъ половината (3 л. и 50 ст.) и при получването на 3-й брой втората половина (3 л. и 50 ст.). Ония отъ нашите спомоществатели, които не ни предплатятъ стойността на списанието, не ще и да го получатъ. А на ония, които не внесатъ втората половина на спомоществанието си при получването на третий брой, ще се спира испращането на списанието.

Ний сме увѣрени, че никой не ще откаже по мощта си за това толкова полезно за народа ни предприятие, направяватъ на което зависи отъ сжщия тозъ народъ.

Колкото за лицата, които ще приематъ участие въ списанието, тѣй сжщо и неговиятѣ, отъ които ще черпятъ материалъ, надѣваме се да отговорятъ на програмата ни.

Статии за списанието се приематъ съ особно благодарение, биле тѣ на Български, Пѣмски, Френски или Русски. За точното превеждане на послѣднитѣ три езика, ние отговаряме.

Ний ще отворимъ въ края на нашето списание единъ особенъ отдѣлъ подъ заглавие „Отговори на питаня“, гдѣто ще отговаряме на своитѣ спомоществатели на всѣкакви научни питаня, само че тѣ трѣбва да сж ясни и не вѣятъ отъ границитѣ на нашата программа.

Въ заключение ний молимъ нашитѣ г. г. настоятели, до които сме испратили отъ тия „Позиви“, да сж потрудятъ и ни запишатъ по възможностъ по-вече спомоществатели. Позивитѣ, придружени съ предлатитѣ ний молимъ да се доставятъ на редакцията не по късно, отъ 20 Декемврий т. г. Отсѣпка по 10 на 100.

Сдържанието на първата книжка е слѣдующата:

I. Народна Економия: 1) Единъ погледъ върху народната економия. 2) Рибарство и искусството плодѣние на рибитѣ

II. Природознание: Вдѣта (морето, неговото дѣно, съставътъ на неговата вода и нейната тежестъ).

III. Литература: 1) Любовта на единъ султанъ (Историческа приказка). 2) Нѣщо отъ културната история на прочутия историкъ Сг. Гачембергера и 3) Една Народна пѣсенъ.

IV. Всѣкаво: Нѣколко статийки отъ технологията.

Бѣл. 1): Повеже Румелийската поща не прѣма

группе за княжеството, то ний молимъ нашитѣ тамъ настоятели, свѣдѣ като си задържатъ десѣтъка, да висятъ сръшу расписка стойността на спомоществованията въ „Плоздивъ, въ книгопродавницата на Г-на Хр. Г. Данова,“ за което да извѣствяватъ писмено редакцията, а въ сжщото врѣме испроваждатъ ведно съ подписитѣ и расписката за получване паритѣ отъ тукъ.

Бѣл. 2). Всяко, що се отнася до списанието „Народенъ Учителъ“, било пари, писма, статии и др. т. молимъ да се адресува така:

До Отговорний урѣдникъ на сп. „Народенъ Учителъ“ Ст. Ив. Роглевъ — Търговски домъ — Александровска улица бр. 355 въ Руссе.

Руссе, 1 Ноемврий 1882 г.

Съ прилично почитание
Отговоренъ урѣдникъ: Ст. Ив. Роглевъ.

ПЕЧАТА СЕ
ГЕОМЕТРИЯ
съ
ЧЕРТАНИЕ
отъ
А. Годоранова

второ, поправено и допълнено издание

ИЗЛѢЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ
КАЛЕНДАРЧЕ
ЗА 1883 ГОД.
отъ В. Димитровъ
(поборникъ)
ИЗДАВА КНИЖ. НА В. ДИМИТРОВЪ КЮСТЕНДИЛЪ
цѣна 30 стотинки.
ще са намира за проданъ:
ВЪ КЮСТЕНДИЛЪ: ПРИ ИЗДАТЕЛЯ.
Въ София: въ книжарницата на Бѣл.
Печ. дружество Промышление и
въ Хр. Г. Дановата книжарница въ
София.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Досегашната книжарница на Г-на Хр. Г. Дановъ въ Видинъ заведена отъ Г-нъ Пв. Поповъ понеже зехъ за моя собственостъ, а тѣ отвориха такава въ Ломъ, то моля Г. г. издателитѣ на разни книги, които немагъ изданиата си въ книжарницата ми да ги испроводатъ, като имъ обещавамъ износна послуга.

Препорѣчвамъ книжарницата си и на почитаемата Публика, гдѣто ще намири покрай разнитѣ учебници и съ духовно, научно, поучително и забавително съдържание книги и то съ умѣрена цѣна.

Видинъ 22-й Окт. 1882.

Хр. Павловъ.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ.

Разградското ученическо дружество „Събуждане“ непамира думи, съ които да искаже благодарността си къмъ слѣдующитѣ патриоти: Г-нъ Симеонъ Бървѣвъ учителъ подари 1. год. тѣч. вѣст. Българска Илюстрация отъ 1882 г. 20 лѣва и разни книги за 15 л. — Г-нъ Докторъ Д. Макръ (градски) 2. рубли, Г-нъ подпоручикъ Д. Гешевъ 6. фр. — Г-нъ Димитаръ Пойковъ 1. рубли. — Г. Димитаръ Стоиновъ 1. рубли. — Г. Дичо Д. Кургевъ 1. рубли. — Г. Димитаръ Маламевъ 1. рубли.

Тѣхнитѣ патриотически чувства вѣчно ще са запечатани въ нашитѣ юношески сръдца. Да живѣятъ подобни родолюбци! Дано тѣхния прижѣръ послужи на мизина.

Разградъ 2-й Ноемвр. 1882 г.

Прѣдс. Пв. Алексеевъ.

Секр. Д. Ивановъ.

НОВИ ГОЛѢМИ
ПОДВИЖНИ БУКВИ.
ЗА
ЗВУЧНАТА МЕТОДА

прилепени на твърди корици, отъ гласнитѣ по 4 отъ съгласнитѣ и цифритѣ по три.

Цѣна 2 лѣва съ испращането имъ.

Намиратъ се за проданъ въ редакцията на в. „Славянинъ“ Русчукъ.

Русчукъ скоро-печатница на в. „Славянинъ“.